

Karşılıksız İyilik Var mıdır?

“İyilik yap, denize at. Balık bilmezse Halık bilir!” diyen büyüklerimiz, iyilikte son noktanın Halık yani Yüce Yaratıcı Allah’ın rızası olduğunu teyit etmişler.

Yapılan iyiliklerin hepsinde bir karşılık beklenir. Bunların en masumu şüphesiz Allah rızası ve yapanın kendi gönül huzurudur.

Samimiyet ve ihlas zayıflayarak nefsanî duygular veya çıkar beklentileri ön plana çıktıkça, iyiliğin kendisi küçülür, reklamı ve beklenen etkisi artar.

İyiliğin ilk hastalığı bilinme ve duyulma arzusudur. Sağ elinizin verdiğini sol eliniz görmesin diye uyarın Peygamber Aleyhisselamın sözü nedense çabuk unutulur. Mümkün olduğunca şahitler huzurunda ilan edilerek yapılır iyilikler. Şahit bulunamazsa sosyal medya ve basın imdada yetişir.

İyilik adına yapılan yardım ve bağışların miktarı ve sıklığı arttıkça bazı kişilerde ince bir kibir damarı yürüyüp gelişir. Nimetlerin emanetçisi olduğunu unutup nimet veren pozisyonunda kendisini iyilik yaptıklarından daha kıymetli ve hayırlı görmeye başlar. Bu durum hal ve hareketlerine de sirayet eder, değişik tavırlar göstermeye başlar.

İyiliğin karşılığında beklenen abartılı teşekkür ve minnet ifadeleri zamanla yetmeyebilir. Bu beklenti fiili karşılık ve hizmet talebine dönüşebilir. Bedava peynir ancak fare kapanında olur tespiti de bu gerçeğin farklı bir ifadesidir.

Siyasi beklentileri olanların yardım ve destekleri özellikle seçim zamanlarında yoğunlaşır. Oy beklentili iyilik hareketlerinin toplumda kanıksanarak normal görüldüğünü söyleyebiliriz. Beklentiler karşılanmayınca kesilen iyiliklerin, kişisel kaynaklardan değil kamu imkânlarından sağlandığını söyleyebiliriz.

Ahir zamanda hastalanan ve yozlaşan anlayışlarımız arasında iyilik kavramının da yer aldığını kabul ederek, teşhisimizi doğru koymalı, sonra hep birlikte iyiliğin tekrar yüceltilmesi için tedavi yoluna gitmeliyiz.

Küresel ekonomik çarkların dayatması ve ülkelerin bağımsızlığını fiilen yok etmesi, egoist ve kapitalist psikolojinin salgın boyutunda yayılmasına neden olmuştur. Artık kendi başına yetebilen ülke neredeyse hiç kalmamıştır.

Siyonist finansal sistemin küresel hakimiyeti içinde kendi ekonomik düzenini kuramayan Müslüman ülkeler de kaçınılmaz ekonomik sömürgelere dönmüştür. Tepe yönetimlerde kangrene dönüşen bu hastalıklı düzen varken, halk seviyesinde ideal yapının kurulması ve gelişmesi çok zor, pahalı ve uzun vadeli bir çalışma gerektiriyor.

İslam toplumlarında halkın birliğini ve dayanışmasını baltalayan ve fiilen yardımlaşmayı imkânsız kılan Pandemi gibi özel şartlar nedeniyle, sosyal ve ekonomik yıkım etkisi artıyor, felaketin yaşanma süresi kısalıyor. İyilik düşmanı bu gelişmelerin birbirinden bağımsız ve alakasız olduğuna ise ancak saflar inanır!

Siyonist düzenin veya Çin gibi güncel aparatlarının zehirli iyiliklerine karşı her zaman uyanık ve tetikte olmak gerekir. Çünkü onların iyiliğe karşı beklentileri bizleri sömürgelere ve köleliğe götüren kayıtsız şartsız teslimiyettir. Biz bu filmi geçmişte ABD yardımları ile yok edilen savunma ve uçak sanayimizle görmüştük. Benzer senaryolara kurban olmayalım. Cazip tekliflerine kanarak köprü, otoyol ve liman gibi stratejik tesislerimizi bunlara kaptırmayalım! Ülkemizin sınırlı miktardaki tarım alanlarını Siyonist ve yabancı mihraklara kaptırmayalım.

Sözün özü her iyilik bir karşılık beklentisi doğurur. Bunların en masumu Allah rızasıdır. O'nun ve Resulünün tavsiye ettiği iyilik şartları da bellidir. Zekat ve fitr gibi zorunlu yardımlar iyilik değil bir borcun ifasıdır. Bunlardaki hatalarımızdan başlayarak iyiliğimizi lekeleyen tüm eksiklerden arınma şuur ve gayretini Kadir Mevla'm cümlemize nasip ve müyesser eylesin! Amin.

Görsel kaynağı: www.pngitem.com

İyiliğin Yolu Dengeden Geçer!

Bir insana “iyi birisidir” denilebilmesi için, iyiliğini gösteren davranış sıklığının yüksek olması beklenir. Toplumda oluşan imajın kaynağı belli bir süre gözlenebilen hal ve hareketlerdir. İyilik sıfatını kazanmak için 1-2 olaydaki iyilik hali yeterli görülemez. En kötü bilinen insanların bile iyilik yaptığı vakalar vardır.

İyilikte istikrarı kazandıran yaklaşımın kaynağında denge bulunur. Dengeli tutum ve davranışlar uygulandığı her alanda olumlu sonuçlar doğuran ve geliştiren temel unsurlardır. Dengeli beslenme, uyuma, spor yapma vb. her türlü aktivitenin sonucu, sağlık dediğimiz ideal ve istenen tabloyu doğurur. Zaten, Dünya Sağlık Örgütüne göre de “Sağlık sadece hastalık ve sakatlığın olmayışı değil, bedence, ruhça ve sosyal yönden tam iyilik halidir.”. Sağlıklı olmak her açıdan iyiliği, iyilikte dengeli yaşamayı gerektiriyor.

Cömertlik en çok sevilen ve takdir edilen iyilik vasıflarından birisidir. Kişinin kendisine bahşedilen imkân ve nimetleri, bunlara sahip olmayanlar ile paylaşması veya olsa bile alicenaplık göstererek ikram etmesi takdir edilen, Allah’ın övdüğü, peygamberlerin ümmetlerine tavsiye ettiği sünnetlerinden birisidir. Cömertlikte denge bozulursa müsriflik durumu ortaya çıkar. İsrif edilen kaynaklar tükenince yıkım ve yoksunluk baş gösterir. Bunun tam tersi de cimrilik halidir. Haddinden fazla mala ve paraya düşkünlüğün üzerine, kaybetme ve azalma kaygıları da eklenince varyemez kişilikler ortaya çıkar. Allah’ın ve kullarının en sevmediği kişiler arasındadır cimriler. Mal ve parayı kazanırken ve harcarken dengeli olmak, hakkını vermek gerekir.

İbadette iyiliğin göstergesine İslami terminolojide takva deniliyor. Hatta insanların Allah katında derecelerinin de takvaları ile belirlendiği beyan ediliyor. Hz. Peygamber Aleyhisselamın mübarek şahsiyetinin, takva açısından insanlığa en güzel örnek olduğu şüphesiz bir gerçektir. Kalbindeki iman ve ibadet aşkından dolayı her gün oruç tutmak için Hz. Peygamber A.S.’dan müsaade isteyen genç sahabe Hz. Abdullah bin Amr R.A.in talebini doğru bulmaması da dengeli ibadetin gereğidir. En azından bazı günlerde oruç tutmayarak, nefsini gereğinden fazla zorlamamasını tavsiye etmesi, sürdürülebilir hakkaniyetli bir ölçü emridir. Ahiret bu dünyada kazanılıyor. O yüzden ahiret için dünyayı tamamen terk etmek de, dünyanın heveslerine kapılarak ahireti yok saymak da makul değildir. “*Biraz sonra kıyametin kopacağını bilseniz bile elinizdeki fidanı dikiniz.*” buyuran Sevgili Peygamberimiz s.a.s. ibadette dengeli

olmayı göstermiştir.

“Böylece, sizler insanlara birer şahit (ve örnek) olasınız ve Peygamber de size bir şahit (ve örnek) olsun diye sizi orta bir ümmet yaptık...” Bakara/143. Ayet-i Kerimede Rabbimiz böyle buyuruyor. Orta yolda olmayı ve kalmayı işaret ediyor. Zaten bizler de her namazda kıyamda dururken okuduğumuz Fatiha suresinde *“Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet; gazaba uğrayanlarınkine ve sapıklarınkine değil.”* Şeklinde dua ederek sırat-ı müstakim olan doğru yolda kalmayı istemiyor muyuz? Doğru yolda kalmak demek, aşırılıklardan kaçınmak, dünya ve ahiret çizgisini tıpkı bir kuşun kanatları gibi dengeli bir seviyede tutabilmektir.

Dengeli insanların iyiliği daha kalitelidir. Çünkü istikrarlıdır. Arkası gelir ve olağan üstü bir sorun çıkmaz ise kendisine bel bağlayanları mahcup ve mağdur bırakmaz. Emanet verilebilecek güveni sağlar. İyi ve dengeli insanlar toplumun yapıtaşı ve çimentosu gibi güçlü, derleyici ve koruyucu kıymetlerdir.

Yüce Allah, bizleri her konuda dengeli davranarak, iyiliğini sürdürebilenlerden eylesin. Amin...

Görselin kaynağı:<https://www.forbes.com>